

Când soarele răsare

Nelu Preda

Chiar de ești trist târziu în noapte,
Cu gânduri ca șuvoiul grele, negre,
Și-auzi nevrând nespuse șoapte,
Dar toate mințile-s integre,

Veni-va dimineața cu zorii luminoși,
Când soarele răsare în raze de lumină,
Iar gândurile negre rămân la păcătoși,
Iar tu, suflet curat, ca mierea de albină

O să-ți găsești odihna, aleanul va pleca,
Și optimismul sigur de tot te-o cuceri
Când soarele răsare, lumina-ți va seca
Tot pesimismul nopții și n-oi mai suferi.

Te-i așeza la masă, condeiul îl vei lua,
Și versuri minunate pe coală vei așterne,
Și orice supărare în vers o vei dilua,
Schimbând-o în mesaje sublime și fraterne.

Când soarele răsare, vei fi alt om mai bun,
Fiindcă a lui lumină îți va pătrunde-n suflet,
Iar versul ce-l vei scrie - al omenirii bun,
Va face să devii pentru condei atlet.